

Sygn. akt I CSK 193/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa M. Z. i W. Z.
przeciwko Bankowi [...] S.A. w K.
o unieważnienie licytacji,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 października 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nieważność postępowania, będąca przesłanką przyjęcia skargi do rozpoznania, a także prowadząca do uchylenia zaskarżonego orzeczenia wiąże się z wadliwością postępowania przed sądem drugiej instancji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1997 r., I CKN 825/97, OSNC 1998 , nr 5, poz. 81), podczas gdy skarżący uzasadniają wniosek o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania ze względu na tę przesłankę, uchybieniami w postępowaniu przed Sądem Okręgowym. Nieważność dotycząca postępowania przed sądem pierwszej instancji może być badana przez Sąd Najwyższy pośrednio, jeżeli skarżący zarzuci w skardze kasacyjnej naruszenie przez sąd drugiej instancji art. 386 § 2 k.p.c. (zarzutu takiego skarżący w ramach podstawy naruszenia przepisów postępowania nie formułują) przez nieuwzględnienie zarzutu nieważności postępowania przed sądem pierwszej instancji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 1998 r., I CKN 719/97, nie publ.).

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania na tle podstaw skargi, nie uzasadnia takiej oceny.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.